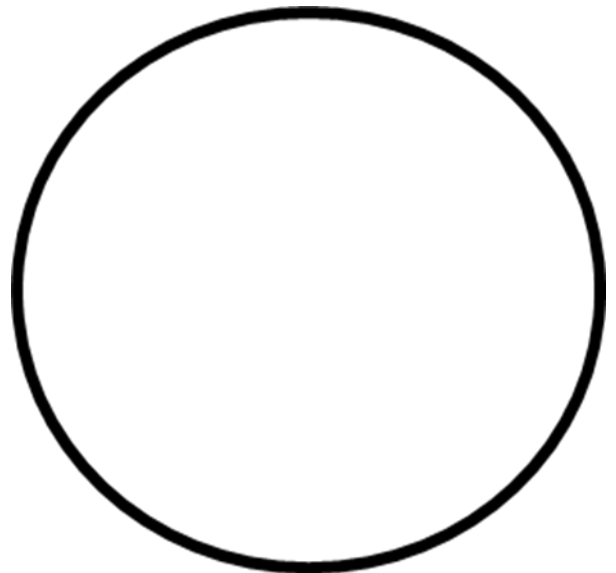
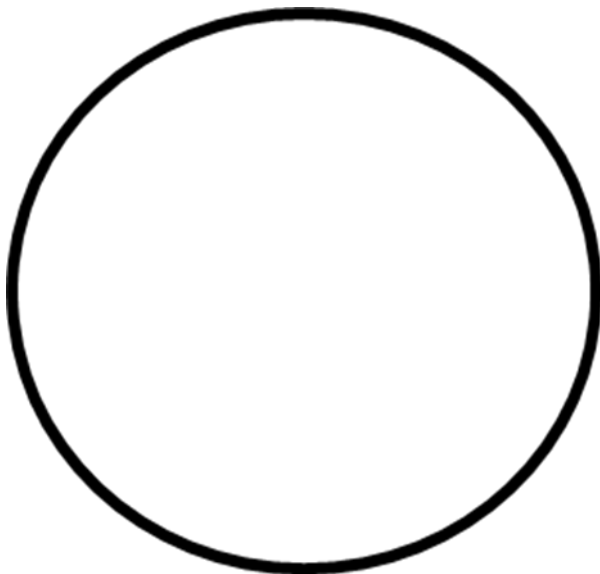
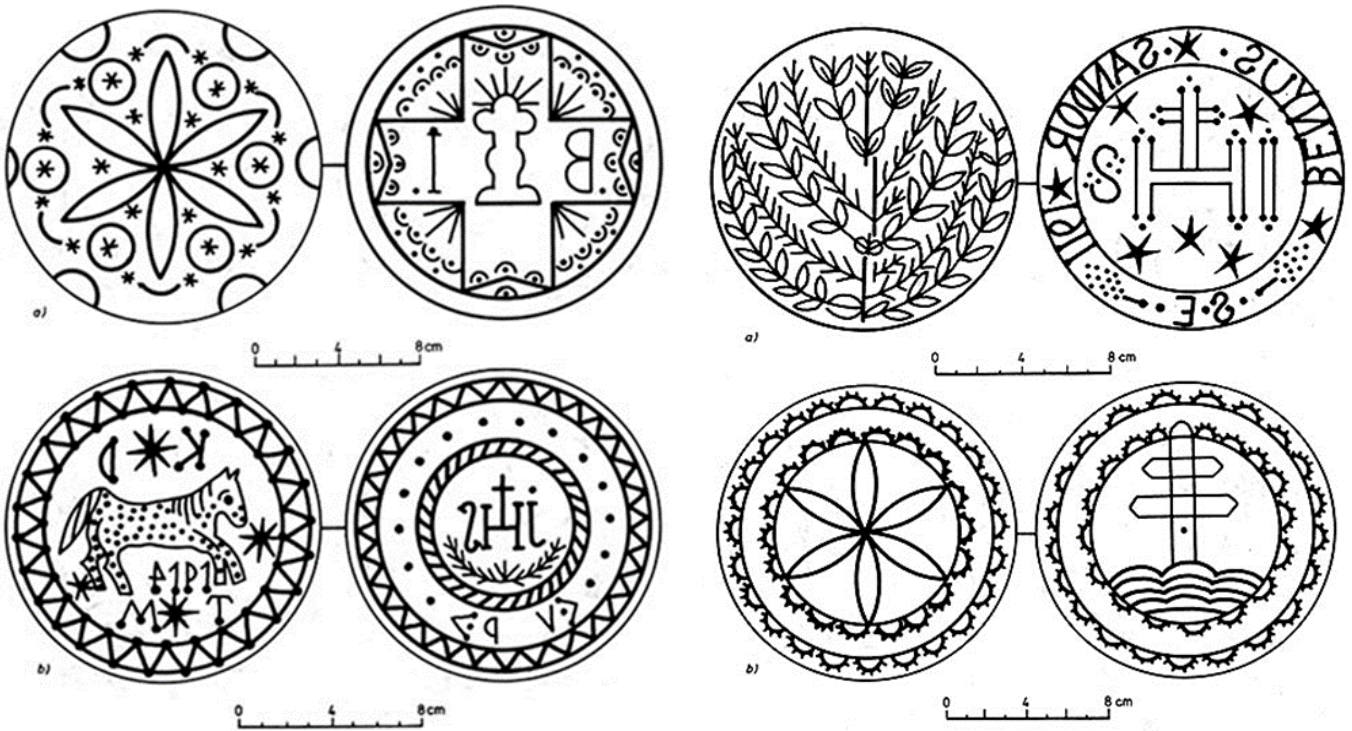

Ostyahordás

A tanító karácsony böjtjén, vagy néhány nappal előtte az iskolás gyermekekkel minden családnak ostyát küldött.

Ennek fejében a családok a tanító számára lisztet, babot, tojást adtak.

Az ostya a karácsony esti vacsora első fogása volt.

Többnyire karácsony böjtjén vagy néhány nappal előtte a kántortanító az iskolás gyerekekkel minden családnak megfelelő számú ostyát küldött. Ennek fejében a családok a tanító számára lisztet, babot, tojást, kolbászt, hurkát stb. adtak. Az ostya a karácsonyi vacsora fontos része volt, melyet sok helyen mézzel, borssal, fokhagymával együtt ettek, sőt az állatoknak is adták egészségvarázsló céllal.

Az Ipoly menti falvakban legtovább élő népszokás volt a karácsonyi ostyahordás. A negyvenes években a kántortanító megsüttette vagy megsütötte az ostyát, a gyerekekkel szétküldözgette, amiért cserébe lisztet, babot, kolbászt és más élelmet kapott. Pereszlényben az ostyahordók az alábbi köszöntővel vitték az ostyát:

Ádám első atyánk dicső szent ünnepét,
A kik megélhették karácsony szent böjtjét
Élhessék vígan Krisztus születését!
E kis ajándékot hoztam szeretettel.
Igaz becsülettel,
Ahogy a kis Jézusnak vitték a báránykát,
Mi is azonképp horgyuk a szent ostyát.
Kedves tanítónknak ő engedelmeből
Kívánunk mi békét tiszta szívünkéből.

A Tápió mente néhány falujában is szokás volt az ostyahordás. Mendén az ostyát a kántor vagy a felesége süttötte. Karácsony előtti héten a gyerekek vitték szét. Többszínű ostyát is süttöttek, fehérét, zöldet, pirosat, sárgát. Ostyahordó versük:

Öröm és békesség legyen ura e háznak,
mit isten angyala mondván pásztoroknak,
Én is pásztorként hoztam az ostyákat,
Fehér ostya jelzi Krisztus tisztaságát,
a zöld szín az ő ártatlanságát,
Piros, érettünk szent vére hullását,
Sárga, keserű poharát és halálát,
Ezeket mondván, az Urnak nagy hálákat mondok
és boldog ünnepeket kívánok